

prima instanță - O.Sternioală
instanța de apel - D.Manole, N.Traciuc, E.Fistican

ÎNCHEIERE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Burac-Mihalachi Irina în interesele recurentului Drozd Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „MAIB Leasing” societate pe acțiuni împotriva Irinei Drozd, cu privire la încasarea sumei și transmiterea bunului în scopul încasării datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Burac-Mihalachi Irina în interesele Irinei Drozd, și menținută hotărârea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013,

c o n s t a t ă

La 25 martie 2013 Societatea Comercială „MAIB Leasing” societate pe acțiuni s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Drozd în care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 2993125,62 lei și transmiterea bunului în posesie în scopul încasării datoriei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la 15 februarie 2008, între părți a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu nr. NHPI-0111, conform căruia Societatea Comercială „MAIB Leasing” societate pe acțiuni s-a obligat să vîndă, în rate, terenul cu destinație agricolă nr.0146109.022, situat în mun. Chișinău, com. Tohatin Irinei Drozd, iar ultima s-a obligat să achite prețul terenului în termen de 8 luni.

Se susține că, la aceeași dată, lotul de terenul a fost transmis în posesia și folosința Irinei Drozd, fiind întocmit un act de predare primire. Prețul bunului a fost stabilit de către părți în sumă de 1982694,80 lei. Drozd Irina a achitat parțial prețul și anume suma de 60122,03 lei, iar în urma neachitării ratelor cuvenite, a

acumulat o datorie în sumă de 2993125,62 lei derivată din datoria de bază, dobînda de întârziere, TVA și comisionul. Despre necesitatea achitării datoriei invocă că au informat-o pe Drozd Irina în vederea achitării prețului, însă toate somațiile au rămas fără de răspuns.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 iunie 2013, acțiunea înaintată de către Societatea Comercială „MAIB Leasing” societate pe acțiuni a fost admisă parțial. S-a încasat din contul Irinei Drozd în beneficiul Societății Comerciale „MAIB Leasing” societate pe acțiuni datoria, dobînda de întârziere și penalitatea în sumă de 2993125,62 lei, și suma de 49900 lei - cu titlu de cheltuieli judiciare, iar în total suma de 3043025,62 lei. În rest, cerințele au fost respinse.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013 nu s-a dat curs cererii de apel depusă de către avocatul Irina Burac-Mihalachi în interesele Irinei Drozd, acordîndu-i se un termen de 10 zile de la data recepționării încheierii pentru achitarea taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 februarie 2014 s-a admis recursul declarat de către avocatul Irina Burac-Mihalachi în interesele Irinei Drozd. S-a casat integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, cu restituirea pricinii la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2014, s-a respins apelul declarat de Burac-Mihalachi Irina în interesele Irinei Drozd și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 14 iunie 2013.

La 25 iulie 2014, avocatul Burac-Mihalachi Irina în interesele recurentului Drozd Irina a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătorești, cerînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a menționat că, soluția emisă de instanțele ierarhic inferioare este ilegală și neîntemeiată.

Susține că, nu a fost citată legal despre data și ora examinării ședinței de judecată în primă instanță. Nu i-a fost comunicată contra semnătură cererea de chemare în judecată și actele de procedură.

Mai invocă că, reprezentantul reclamantului a cunoscut cert că Drozd Irina locuiește pe adresa mun. Chișinău str. Nucarilor 50, însă cu rea credință au reținut acest fapt în prima instanță și au omis indicarea adresei date în conținutul cererii de chemare în judecată.

Menționează că, instanța de apel nu s-a expus în conținutul deciziei asupra argumentelor invocate în cererea de apel, iar probele prezentate în ședința de judecată au fost ignorate de instanța de judecată. Instanța de apel eronat a constatat că Drozd Irina fiind citată public, a fost citată legal. Probele prezentate confirmă faptul neîntîrzierii condițiilor stabilite de legea procesual-civilă pentru constatarea drept citare legală a publicității în presă.

Mai menționează că, prin examinarea cauzei în lipsa sa instanța de fond a încălcat prevederile alin. 1 art. 6 CEDO.

Prin referința depusă la 08 octombrie 2014 societatea pe acțiuni „MAIB

Leasing” a invocat că Drozd Irina în cadrul examinării cauzei în fond a fost citată legal prin intermediul publicității. Au dat instanței asigurări că au făcut tot posibilul în vederea aflării locului pîrîtului, iar declarațiile Irinei Drozd sunt neargumentate.

Susține că, bunul imobil din mun. Chișinău str. Nucarilor, 50 nu constituie domiciliul familiei Drozd, ultima nu a comunicat ca familia are înregistrată reședința la această adresă. Atît instanța de fond cît și instanța de apel au respectat procedura de citare a părților, astfel fiind respectate normele de procesual. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 27 iulie 2014 este depus în termen, potrivit prevederilor art. 434 Cod de Procedură Civilă

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Burac-Mihalachi Irina în interesele recurentului Drozd Irina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Burac-Mihalachi Irina în interesele recurentului Drozd Irina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către avocatul Burac-Mihalachi Irina în interesele recurentului Drozd Irina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari